

РЕШЕНИЕ

№ 34784

гр. София, 23.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Анастасия Хитова
Ася Тодорова

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7959** по описа за **2025** година докладвано от съдия Ася Тодорова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Г. Р. Н. ЕГН [ЕГН] с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] подадена чрез адв. Я. И. Т., съдебен адрес: [населено място], [улица] „Г“, партер, против Решение № 2294 от 24.06.2025 г., постановено по н.а.х.д. № 2049/2025 г. по описа на Софийски районен съд, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 24-4332-032096/07.01.2025 г., издадено от Началник група в Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), отдел „Пътна полиция“, с което за извършени нарушения по чл. 20, ал. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) (т. 1) и чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП (т. 2) на основание чл. 179, ал. 2, пр. 1 от ЗДвП (т. 1) и чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП (т. 2) на Г. Р. Н. са наложени административно наказание глоба в размер на 200 лева (т. 1) и глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец (т. 2). В касационната жалба се навеждат доводи за постановяване на обжалваното решение при допуснати от районния съд съществени нарушения на съдопроизводствените правила, непълен анализ на фактическата обстановка и необоснованост. Оспорват се изводите на въззивния съд за доказаност на нарушението. Сочи се, че административнонаказателното обвинение е изградено изцяло и единствено върху обясненията на две лица, които дори не са разпитани от въззивния съд, няма снимки и видеокамери, не е извършен оглед на автомобила на касационния жалбоподател, удареният автомобил е „Ф. Т.“, а не „Голф“, както е описано в

Наказателното постановление, налице е разминаване относно мястото на нарушението според гласните и писмените показания и скицата. Твърди се, че е налице формален подход от страна на въззивния съд, който е формулирал изводите изцяло и единствено върху твърденията на административнонаказващия орган, без да се проведе задълбочен и ефективен анализ на фактическата обстановка и неустановяване на обективната истина, което е съществено нарушение на съдопроизводствените правила, довело до неправлност на оспореното съдебно решение. Искане се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго, с което процесното наказателно постановление бъде отменено. Претендира се присъждане на разноски за касационната инстанция съгласно списък, който се представя.

В съдебно заседание, касационният жалбоподател не се явява и не се представлява, в депозирани по делото писмени бележки, чрез процесуалния си представител по пълномощие адв. Т., поддържа жалбата по изложените в същата съображения. Претендира присъждане на разноски за касационната инстанция съгласно списък, който представя.

Ответникът Началник група в Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), отдел „Пътна полиция“, в съдебно заседание, не изпраща представител. В депозирани по делото писмени бележки, чрез надлежно упълномощен юрисконсулт, оспорва жалбата като неоснователна и моли обжалваният съдебен акт да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен, постановен в съответствие с материалния закон и съдопроизводствените правила. Претендира се присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение за касационното производство. Прави се възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява мотивирано становище за неоснователност на касационната жалба. Пледира оспореното решение на Софийски районен съд да бъде оставено в сила като валидно, допустимо и правилно.

Административен съд София - град, в настоящия си състав, след като съобрази направените оплаквания и извърши касационна проверка на оспореното решение, установи следното:

Касационната жалба, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК и от надлежна страна, е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна по следните съображения:

С обжалваното решение Софийски районен съд е потвърдил Наказателно постановление (НП) № 24-4332-032096/07.01.2025 г., издадено от Началник група в Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), отдел „Пътна полиция“, с което за извършени нарушения по чл. 20, ал. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) (т. 1) и чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП (т. 2) на основание чл. 179, ал. 2, пр. 1 от ЗДвП (т. 1) и чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП (т. 2) на Г. Р. Н. са наложени административно наказание глоба в размер на 200 лева (т. 1) и глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец (т. 2). За да постанови този резултат, районният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 09.10.2024 г., около 10:05 часа, в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица] към [улица], касационният жалбоподател е управлявал товарен автомобил „РЕНО МАСТЕР“ с рег. [рег.номер на МПС], като срещу № 21 поради движение с несъобразена скорост с интензивността на движението реализира ПТП с паркирания от дясната страна лек автомобил „Ф. П.“ с рег. [рег.номер на МПС] и вследствие на удара се отклонява и реализира ПТП в метален стълб на пътен знак, като водачът не избрал скоростта на движение съобразно атмосферните условия, релефа, условията на видимост, интензивността на движение и други обстоятелства, за да спре пред видимо препятствие или създадена опасност

за движението. Приел е за установено, че водачът е напуснал местопроизшествието, не спира да установи нанесените щети, не установява последиците от ПТП и не уведомява компетентните органи на МВР. Въззивният съд е формулирал изводите си въз основа на показанията на свидетеля Ц. Х. Ц., актосъставител и събраните писмени доказателства: заповеди за компетентност, писмени сведения, справка-картон на водача, декларация, скица, протокол за ПТП. За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл. 283 от НПК. При така възприетата фактическа обстановка въз основа на посочените доказателства въззивният съд е приел от правна страна, че обжалваното наказателно постановление е законосъобразно, тъй като е издадено от компетентен орган и в съответствие с изискванията на ЗАНН по отношение на необходимото съдържание, процедура и срокове за издаването му, при липса на процесуални нарушения в административната фаза на процеса. Съдът е приел още, че нарушението е безспорно доказано от обективна и субективна страна, обосновал е правния извод, че касационният жалбоподател е осъществил от обективна и субективна страна състава на административните нарушения по чл. 20, ал. 2 и чл. 123, т. 1, т. 1 от ЗДвП, квалифицирани са правилно от наказващия орган, като съответни по вид и размер на установеното виновно поведение на жалбоподателя са и наложените административни санкции. По изложените съображения, съдът е достигнал до извода, че административнонаказателната отговорност на дееца е ангажирана законосъобразно, поради което е потвърдил наказателното постановление. Тези изводи не се споделят от настоящия състав.

Решението е неправилно. Настоящата инстанция намира, че оспореното решение е постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, в този смисъл необоснован и неправилен е направеният от въззивния съд извод, че вменените на санкционираното лице на административни нарушения са доказани по безспорен и несъмнен начин.

Настоящата инстанция приема, че в производството пред въззивния съд не е било установено по безспорен начин наказаното лице да е извършило нарушение на правилата, установени в ЗДвП. В случая данните по делото сочат несъбиране на всички необходими за изясняване на делото доказателства. НПК, приложим в производството по обжалване на наказателните постановления пред районния съд по силата на чл. 84 от ЗАНН, вменява в задължение на съда да вземе всички мерки, за да осигури разкриването на обективната истина (чл. 13, ал. 1 от НПК). Изпълнението на това задължение налага съдът да изясни всестранный и пълно всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото. Съгласно чл. 107, ал. 2 от НПК съдът събира доказателствата по направените от страните искания и по свой почин - когато това се налага за разкриване на обективната истина. Подлежат на служебно събиране всички доказателства, които са необходими за разкриване на обективната истина и тези, които потвърждават отговорността или я отегчават, и тези, които я изключват или намаляват.

В конкретния случай районният съд не е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който да осигури обективно, всестранный и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, съдът не е изпълнил задължението си в хода на съдебното следствие да установи с допустимите от закона доказателства дали са извършени твърдяните нарушения и обстоятелствата, при които това е станало. Тежестта на доказване в

административнонаказателното производство лежи върху наказващия орган по аргумент от чл. 84 от ЗАНН във връзка с чл. 103, ал. 1 от НПК. Безспорно е, че в преценката си дали да издаде НП последният се базира на констатациите в АУАН и последните в рамките на производството по налагане на административни наказания се приемат за верни до доказване на противното. Това не е така обаче в съдебното производство, тук те нямат обвързваща доказателствена сила. В него съдът е длъжен да проучи фактите, чрез допустимите доказателствени средства и да прецени има ли извършено нарушение с посочената в НП квалификация.

Данни за начина на настъпване на ПТП не са събрани изобщо в производството пред въззивния съд. Записано е в протокола за ПТП, че са причинени материални щети на преден ляв калник, без да се посочи какви. За това обстоятелство – наличието на материални щети и вида им не са събрани никакви доказателства в съдебното следствие. Липсват данни, че е правен оглед на автомобила, управляван от касационния жалбоподател с оглед установяване на материални щети и съпоставянето им с тези, установени на другия автомобил. В конкретния случай АУАН е съставен по докладна записка и протокол от ПТП, които са съставени по данни на свидетелите очевидци, всички доказателства са производни на показанията на лицата очевидци. Независимо от горното пред въззивния съд е разпитан единствено актосъставителят, който не е пряк очевидец. В хода на съдебното следствие пред Софийски районен съд не са разпитани като свидетели лицата, които са били очевидци на извършване на нарушенията, чиито показания са от съществено значение за правилното разкриване на фактологията на спора и правно значимите обстоятелства, не е разпитан и собственикът на другия автомобил, участник в ПТП. При условие, че касационният жалбоподател оспорва, че е извършил от обективна и субективна страна вменените му нарушения, както и предвид обстоятелството, че всички доказателства са производни на сведенията на очевидците, несъбирането на свидетелски показания както от свидетелите очевидци, така и от собственика на пострадалия автомобил води до постановяване на решението при непълнота на доказателства. При положение, че са известни свидетели очевидци и при наличните по преписката идентификационни данни на посочените лица, както и на собственика на другия автомобил, участник в ПТП, за да изпълни задължението си по разкриване на обективната истина по делото, съдът е следвало по свой почин да ги разпита.

В касационното производство не се решава материалноправният спор между страните, а същото има за предмет преценката относно правилността, респективността допустимостта и действителността на въззивното решение. Касационният съд изследва съответствието на решението с материалния закон въз основа на фактите, установени от първата инстанция. Дейността му се свежда единствено до проверка дали фактите са подведени вярно под хипотезата на правната норма и дали правилно са приложени предвидените в нея правни последици. При това положение произнасянето за първи път от настоящата инстанция по наведените в касационната жалба твърдения и възражения е недопустимо, защото би довело до лишаване на страните от една инстанция при разглеждане на възникналия между тях спор.

Постановяването на решението, без да е изяснена фактическата обстановка, е довело до допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила, което е основание за отмяна на същото и връщането му за ново разглеждане от друг съдебен състав на СРС. При новото разглеждане на делото следва да се призоват и разпитат свидетелите очевидци и собственикът на другото МПС.

По отношение на разноските на основание чл. 226, ал. 3 от АПК следва да се произнесе

въззивният съд при новото разглеждане на делото.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК във връзка с чл. 63в и чл. 63д от ЗАНН Административен съд София – град, XII касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 2294 от 24.06.2025 г., постановено по н.а.х.д. № 2049/2025 г. по описа на Софийски районен съд

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател:

Членове: